

Sygn. akt II K 2/15

WYROK ŁĄCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 kwietnia 2015 roku

Sąd Okręgowy w Słupsku w II Wydziale Karnym w składzie :

Przewodniczący: del. SSR Krzysztof Obst

Protokolant: st. sekr. sąd. Olga Wichniarek

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Słupsku Bożeny Jakubowskiej

po rozpoznaniu w dniu 08.04.2015 roku sprawy skazanego:

K. N. (N.), s. A. i M. z domu W., urodzonego (...) w C.,

skazanego prawomocnymi wyrokami:

1. Sądu Rejonowego w Człuchowie z dnia 23 lutego 2010 roku w sprawie o sygnaturze akt ***II K 29/10*** za czyn z art. 283 k.k. w zw. z art. 280 § 1 k.k. popełniony w dniu 24 listopada 2009 r. w C. na karę 2 lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 5 lat, w którym oddano skazanego pod dozór kuratora sądowego, orzeczono wobec skazanego środek karny w postaci obowiązku naprawienia szkody na rzecz pokrzywdzonego;

postanowieniem Sądu Rejonowego w Człuchowie z dnia 22 lipca 2014 r., sygn. akt. II Ko 962/14 zarządzono wobec skazanego wykonanie kary 2 lat pozbawienia wolności orzeczonej z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 5 lat wyrokiem Sądu Rejonowego w Człuchowie z dnia 23 lutego 2010 roku w sprawie o sygnaturze akt II K 29/10;

2. Sądu Rejonowego w Człuchowie z dnia 18 maja 2012 roku w sprawie o sygnaturze akt ***II K 140/12*** za czyn z art. 278 § 3 k.k. w zw. z art. 278 § 1 k.k. popełniony pomiędzy 1 stycznia 2012 r. a 27 lutego 2012 r. w C. na karę 10 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania pracy społecznie użytecznej w wymiarze 30 godzin w stosunku miesięcznym, orzeczono wobec skazanego środek karny w postaci obowiązku naprawienia szkody na rzecz pokrzywdzonego;

3. Sądu Rejonowego w Człuchowie z dnia 31 stycznia 2013 roku w sprawie o sygnaturze akt ***II K 567/12*** za czyn z art. 288 § 1 k.k. popełniony w dniu 8 czerwca 2013 r. w C. na karę roku ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania pracy społecznie użytecznej w wymiarze 20 godzin w stosunku miesięcznym, orzeczono wobec skazanego środek karny w postaci obowiązku naprawienia szkody na rzecz pokrzywdzonego;

4. Sądu Rejonowego w Człuchowie z dnia 15 maja 2014 roku w sprawie o sygnaturze akt ***II K 17/14*** za czyn z art. 279 § 1 k.k. popełniony w dniu 9 listopada 2013 r. w C. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, orzeczono wobec skazanego środek karny w postaci obowiązku naprawienia szkody na rzecz pokrzywdzonego;

5. Sądu Okręgowego w Słupsku z dnia 3 czerwca 2014 roku w sprawie o sygnaturze akt ***II K 30/14:***

a. za czyn z art. 280 § 2 k.k. popełniony w dniu 3 kwietnia 2014 r. w C. na karę 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności,

b. za czyn z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w dniu 3 kwietnia 2014 r. w C. na karę roku pozbawienia wolności,

w miejsce których wymierzono mu karę łączną 4 lat pozbawienia wolności, na poczet której zaliczono mu okres tymczasowego aresztowania od dnia 3 kwietnia 2014 r. do dnia 3 czerwca 2014 r., orzeczono wobec skazanego środek karny w postaci obowiązku naprawienia szkody na rzecz pokrzywdzonych, orzeczono przepadek dowodów rzeczowych;

w przedmiocie wydania wyroku łącznego

I. na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. łączy jednostkowe kary pozbawienia wolności orzeczone wyrokami: Sądu Rejonowego w Człuchowie z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie o sygnaturze akt **II K 17/14** oraz Sądu Okręgowego w Słupsku z dnia 3 czerwca 2014 r. w sprawie o sygnaturze akt **II K 30/14** i w ich miejsce wymierza skazanemu karę łączną 4 (czterech) lat i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 577 k.p.k. i art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej łącznej kary pozbawienia wolności zalicza skazanemu:

- okres wykonywania kary pozbawienia wolności w sprawie II K 17/14 od dnia 12 czerwca 2014 r. do dnia 12 grudnia 2014 r.,
- okres tymczasowego aresztowania w sprawie II K 30/14 od dnia 3 kwietnia 2014 r. do dnia 3 czerwca 2014 r., przyjmując że jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równa się jednemu dniowi kary pozbawienia wolności oraz okresy wykonywania kary pozbawienia wolności w tej sprawie od dnia 3 czerwca 2014 r. do dnia 12 czerwca 2014 r. i od dnia 12 grudnia 2014 r. do dnia 8 kwietnia 2015 r.;

III. w pozostałym zakresie łączone wyroki podlegają odrębnemu wykonaniu;

IV. na podstawie art. 572 k.p.k. umarza postępowanie w zakresie objęcia wyrokiem łącznym kar orzeczonych wyrokami Sądu Rejonowego w Człuchowie w sprawach **II K 29/10**, **II K 140/12** i **II K 567/12**;

V. zasądza od Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Słupsku na rzecz adw. B. R. kwotę 147,60 (stu czterdziestu siedmiu, 60/100) złotych wraz z podatkiem VAT tytułem wynagrodzenia za pomoc prawną udzieloną skazanemu z urzędu;

VI. zwalnia skazanego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych związanych z wydaniem wyroku łącznego, za wyjątkiem opłaty, od której był zwolniony z mocy prawa.

Sygn. akt **II K 2/15**

UZASADNIENIE

Sąd ustalił, co następuje:

K. N. został prawomocnie skazany następującymi wyrokami:

- Sądu Rejonowego w Człuchowie z dnia 23 lutego 2010 roku w sprawie o sygnaturze akt **II K 29/10** za czyn z art. 283 k.k. w zw. z art. 280 § 1 k.k. popełniony w dniu 24 listopada 2009 r. w C. na karę 2 lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 5 lat, w którym oddano skazanego pod dozór kuratora sądowego, orzeczono wobec skazanego środek karny w postaci obowiązku naprawienia szkody na rzecz pokrzywdzonego, przy czym postanowieniem Sądu Rejonowego w Człuchowie z dnia 22 lipca 2014 r., sygn. akt. II Ko 962/14 zarządzono wobec skazanego wykonanie kary 2 lat pozbawienia wolności orzeczonej z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 5 lat wyrokiem Sądu Rejonowego w Człuchowie z dnia 23 lutego 2010 roku w sprawie o sygnaturze akt II K 29/10;

- Sądu Rejonowego w Człuchowie z dnia 18 maja 2012 roku w sprawie o sygnaturze akt **II K 140/12** za czyn z art. 278 § 3 k.k. w zw. z art. 278 § 1 k.k. popełniony pomiędzy 1 stycznia 2012 r. a 27 lutego 2012 r. w C. na karę 10 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania pracy społecznie użytecznej w wymiarze 30 godzin w stosunku miesięcznym, orzeczono wobec skazanego środek karny w postaci obowiązku naprawienia szkody na rzecz pokrzywdzonego;
- Sądu Rejonowego w Człuchowie z dnia 31 stycznia 2013 roku w sprawie o sygnaturze akt **II K 567/12** za czyn z art. 288 § 1 k.k. popełniony w dniu 8 czerwca 2013 r. w C. na karę roku ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania pracy społecznie użytecznej w wymiarze 20 godzin w stosunku miesięcznym, orzeczono wobec skazanego środek karny w postaci obowiązku naprawienia szkody na rzecz pokrzywdzonego;
- Sądu Rejonowego w Człuchowie z dnia 15 maja 2014 roku w sprawie o sygnaturze akt **II K 17/14** za czyn z art. 279 § 1 k.k. popełniony w dniu 9 listopada 2013 r. w C. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, orzeczono wobec skazanego środek karny w postaci obowiązku naprawienia szkody na rzecz pokrzywdzonego;
- Sądu Okręgowego w Słupsku z dnia 3 czerwca 2014 roku w sprawie o sygnaturze akt **II K 30/14:**
- za czyn z art. 280 § 2 k.k. popełniony w dniu 3 kwietnia 2014 r. w C. na karę 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności,
- za czyn z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w dniu 3 kwietnia 2014 r. w C. na karę roku pozbawienia wolności,

w miejsce których wymierzono mu karę łączną 4 lat pozbawienia wolności, na poczet której zaliczono mu okres tymczasowego aresztowania od dnia 3 kwietnia 2014 r. do dnia 3 czerwca 2014 r., orzeczono wobec skazanego środek karny w postaci obowiązku naprawienia szkody na rzecz pokrzywdzonych, orzeczono przepadek dowodów rzeczowych.

K. N. od 12 czerwca 2014 r. przebywa w Zakładzie Karnym w C., gdzie aktualnie odbywa karę 4 lat pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem Sądu Okręgowego w Słupsku z dnia 3 czerwca 2014 r. w sprawie II K 30/14. Następnie będzie odbywał karę 2 lat pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem Sądu Rejonowego w Człuchowie z dnia 23 lutego 2010 r. w sprawie II K 29/10. Koniec kary przypada na dzień 3 października 2020 r.

Przed zatrzymaniem skazany mieszkał w C. w mieszkaniu czteropokojowym razem z rodzicami i rodzeństwem. We wczesnym okresie rozwojowym chorował. Będąc nastolatkiem został dotkliwie pobity, w wyniku czego doznał utraty przytomności. Z ustaleń kuratora sądowego wynika nadto, że skazany łatwo ulega wpływom innych osób, w szczególności tych które wykazują nim większe zainteresowanie, daje sobą manipulować. Jednocześnie przy pomocy kłamstwa i konfabulacji bądź to usprawiedliwiał swoje błędne zachowanie, bądź to poprawiał swoją sytuację życiową. Zdaniem kuratora skazany charakteryzował się niską odpornością na zewnętrzne niekorzystne dla niego wpływy środowiskowe, brakiem zdolności przewidywania skutków swojego niewłaściwego zachowania.

Zachowanie skazanego w warunkach izolacji oceniane jest jako przeciętne. Nie był nagradzany regulaminowo, natomiast raz został ukarany dyscyplinarnie za próbę wniesienia pieniędzy z przepustki. W grupie współosadzonych funkcjonuje zgodnie. Prezentuje właściwą podstawę wobec przełożonych. Nie deklaruje przynależności do podkultury przestępczej. Jest kawalerem, nie posiada dzieci, nie ciąży na nim również zobowiązania alimentacyjne. Kontakt zewnętrzny utrzymuje z rodzicami, rodzeństwem oraz znajomymi. Posiada stałe miejsce zamieszkania w C. przy ulicy (...). Posiada wykształcenie gimnazjalne. Nie ma wyuczonego zawodu. Ukończył pierwszą klasę zasadniczej szkoły zawodowej w zawodzie murarz. W Zakładzie Karnym w C. w okresie od 28 sierpnia 2014 roku do 23 października 2014 roku był zatrudniony w firmie (...) na podstawie umowy o dzieło. Na własną prośbę został wycofany z zatrudnienia. Do chwili obecnej posiada zobowiązania finansowe będące wynikiem orzeczonych wobec niego środków karnych w postaci obowiązku naprawienia szkody i zadośćuczynienia za doznaną przez pokrzywdzonych krzywdę. K. N. prezentuje krytyczny stosunek do popełnionych przestępstw. Aktualnie oczekuje na udział w programie readaptacyjnym przeciwdziałania agresji typu ART.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie: odpisów wyroków Sądu Rejonowego w Człuchowie w sprawach: II K 29/10 (k. 20 i w aktach sprawy II K 29/10), II K 140/12 (k. 10 i w aktach sprawy II K 140/12), II K 567/12 (k. 12 i w aktach sprawy II K 567/12), II K 17/14 (k. 11 i w aktach sprawy II K 17/14), odpisu wyroku Sądu Okręgowego w Słupsku w sprawie II K 30/14 (k. 6 i w aktach sprawy II K 30/14), odpisu postanowienia Sądu Rejonowego w Człuchowie w sprawie II Ko 962/14 (k. 21 i w aktach sprawy II K 29/10), karty karnej skazanego (k. 5), opinii o skazanym z ZK w C. (k. 13-14).

Sąd zważył, co następuje:

Tytułem uwag wstępnych stwierdzić należy, że instytucja kary łącznej ma charakter materialnoprawny, co oznacza, iż w razie wystąpienia przesłanek uzasadniających jej zastosowanie, określonych przepisem art. 85 i następnych kodeksu karnego, Sąd jest zobowiązany do jej orzeczenia. Podstawową przesłanką umożliwiającą wydanie wyroku łącznego jest, by zachodziły warunki do orzeczenia kary łącznej, w stosunku do osoby prawomocnie skazanej wyrokami różnych sądów (art. 569 § 1 k.p.k.), a zatem aby sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw zanim zapadł wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z tych przestępstw i wymierzono za nie kary zasadnicze tego samego rodzaju, lub inne podlegające łączeniu. Nadto sąd orzekając karę łączną bierze za podstawę rozstrzygnięcia, kary z osobna wymierzone, za zbiegające się przestępstwa (art. 85 k.k.).

W pierwszej kolejności zauważyć trzeba, że wniosek skazanego K. N. (k. 2) obejmował skazania w sprawach II K 29/10 i II K 147/14 Sądu Rejonowego w Człuchowie oraz w sprawie II K 30/14 Sądu Okręgowego w Słupsku. Jednocześnie analiza karty karnej skazanego wykazuje, że był on skazywany dwoma jeszcze wyrokami Sądu Rejonowego w Człuchowie w sprawach II K 140/12 i II K 567/12, dlatego też mając na uwadze treść art. 570 k.p.k. Sąd zobligowany był dokonać analizy wszystkich skazań pod kątem możliwości ich objęcia węzłem kary łącznej. Przy czym za punkt wyjścia tych rozważań Sąd uczynił powszechnie akceptowane stanowisko Sądu Najwyższego, w myśl którego zwrot „zanim zapadł pierwszy wyrok” odnosi się do pierwszego chronologicznie wyroku, który zapadł przed popełnieniem przez sprawcę kolejnego (kolejnych) przestępstwa (przestępstw) (uchwała składu 7 sędziów SN z 25 lutego 2005 r., I KZP 36/2004, OSNKW 2005, nr 2, poz. 13, LexisNexis nr (...)). Przy czym zwrot ten należy rozumieć nie jako w ogóle pierwszy, funkcjonujący w obrocie prawnym wyrok skazujący, lecz chronologicznie pierwszy wyrok, który zamyka daną grupę przestępstw pozostających w realnym zbiegu. Wyrokiem „pierwszym” może być również wyrok wydany później, a więc drugi czy jeszcze dalszy, w zależności od układu procesowego. Wtedy wyrok łączny będzie zawierał rozstrzygnięcia o więcej niż jednej karze łącznej orzeczonej co do każdej grupy przestępstw pozostających w realnym zbiegu (wyrok SN z 1 sierpnia 2007 r., IV KK 195/2007, OSNwSK 2007, poz. 1771, LexisNexis nr (...); postanowienie SN z 29 lipca 2008 r., IV KK 245/2008, OSNwSK 2008, poz. 1542, LexisNexis nr (...)).

Tak więc w ramach dalszych rozważań, co do objęcia wymienionych wcześniej skazań K. N. wyrokiem łącznym, koniecznym było ustalenie, czy występki skazanego objęte poszczególnymi wyrokami pozostawały ze sobą w realnym zbiegu, tj. czy poszczególne czyny objęte wyrokami jednostkowymi zostały przez skazanego popełnione zanim zapadł chociażby nieprawomocnie którykolwiek z kolejnych wyroków.

Pierwszy chronologicznie wyrok zapadł w sprawie II K 29/10 Sądu Rejonowego w Człuchowie w dniu **23 lutego 2010 r.** i dotyczył występku z art. 283 k.k. w zw. z art. 280 § 1 k.k. popełnionego w dniu 24 listopada 2009 r. Przed datą wydania tego orzeczenia K. N. nie dopuścił się jednak jakiegokolwiek przestępstwa, za które zostałby skazany wyrokiem wydanym w późniejszym okresie. Kolejnymi wyrokami Sądu Rejonowego w Człuchowie był bowiem skazywany za czyny popełnione: w sprawie II K 140/12 – w okresie pomiędzy **1 stycznia 2012 r. a 27 lutego 2012 r.**, w sprawie II K 567/12 – w dniu **8 czerwca 2012 r.**, w sprawie II K 147/14 – w dniu **9 listopada 2013 r.**, zaś wyrokiem Sądu Okręgowego w Słupsku w sprawie II K 30/14 – w dniu **3 kwietnia 2014 r.** Jasnym zatem jest, że czyny te popełnione zostały po dniu 23 lutego 2010 r. i nie pozostawały w realnym zbiegu z występkiem objętym wyrokiem w sprawie II K 29/10. Analogiczna sytuacja występuje w przypadku następnych chronologicznie wyroków Sądu Rejonowego w Człuchowie z dnia **18 maja 2012 r.** w sprawie II K 140/12 oraz z dnia **31 stycznia 2013 r.** w sprawie II K 567/12. Również w tych bowiem przypadkach zestawienie dat wydania obu wymienionych orzeczeń z datami popełnienia przez skazanego kolejnych czynów jednoznacznie wskazuje na brak realnego zbiegu

przestępstw, który mógłby stać się punktem wyjścia do rozważań nad objęciem wymierzonych za nie kar węzłem kary łącznej. Odmierna sytuacja występuje dopiero w przypadku czwartego chronologicznie wyroku Sądu Rejonowego w Człuchowie z dnia **15 maja 2014 r.** w sprawie II K 17/14, przed tą bowiem datą – w dniu **3 kwietnia 2014 r.** K. N. dopuścił się również ciągu dwóch przestępstw z art. 279 § 1 k.k. i z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. oraz zbrodni z art. 280 § 2 k.k., za które to czyny skazany został wyrokiem Sądu Okręgowego w Słupsku z dnia 3 czerwca 2014 r. w sprawie II K 30/14.

Analiza powyższych skazań prowadzi zatem do wniosku, że w realnym zbiegu pozostawały jedynie: występki z art. 279 § 1 k.k. popełniony w dniu 9 listopada 2013 r., za który K. N. skazany został wyrokiem Sądu Rejonowego w Człuchowie z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie II K 17/14 oraz ciąg przestępstw z art. 279 § 1 k.k. i z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k., jak też zbrodni z art. 280 § 2 k.k., za które to czyny skazany został wyrokiem Sądu Okręgowego w Słupsku z dnia 3 czerwca 2014 r. w sprawie II K 30/14.

Mając ustalony realny zbieg zachodzący pomiędzy czynami objętymi wyrokami wydanymi w sprawach II K 17/14 i II K 30/14, w dalszej kolejności należało zbadać, czy poszczególnymi wyrokami orzeczono wobec skazanego kary tego samego rodzaju, czy też różnorodnej, ale podlegające łączeniu w świetle art. 86 k.k. I tak w sprawie II K 17/14 Sąd Rejonowy w Człuchowie wymierzył skazanemu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności. W sprawie II K 30/14 K. N. skazany został zaś przez Sąd Okręgowy w Słupsku na dwie kary jednostkowe w wymiarze roku pozbawienia wolności oraz 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności, w miejsce których wymierzono mu karę łączną 4 lat pozbawienia wolności. Rekapitulując w obu wymienionych sprawach orzeczono wobec K. N. jednorodnej kary pozbawienia wolności podlegające łączeniu w myśl reguł określonych w art. 86 § 1 k.k.

Następnie Sąd wziął pod uwagę, że system wymiaru kary łącznej w polskim prawie karnym opiera się na przyjętym przez ustawodawcę założeniu (art. 86 § 1 k.k.), iż kara łączna pozbawienia wolności nie może być niższa od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa (zasada absorpcji) i nie może przekraczać sumy kar wymierzonych (zasada kumulacji). Dyrektywa wymiaru kary łącznej, wskazana w dyspozycji powołanego powyżej przepisu oznacza, że w przedmiotowej sprawie, Sąd wymierzając karę łączną pozbawienia wolności obejmującą skazania wyrokami w sprawach II K 17/14 i II K 30/14 mógł ją orzec w granicach od 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności do 5 lat pozbawienia wolności. Podkreślić należy w tym miejscu, że wbrew przekonaniu skazanego wynikającego z jego wniosku o wydanie wyroku łącznego, punktem wyjścia do rozważań nad wymiarem kary łącznej nie były w ogólności kary wynikające z poszczególnych wyroków (w tym kara łączna 4 lat pozbawienia wolności orzeczona wyrokiem Sądu Okręgowego w Słupsku w sprawie II K 30/14), a wynikające z nich jednostkowe kary pozbawienia wolności, w związku z czym łączeniu podlegały trzy kary pozbawienia wolności: 6 miesięcy ze sprawy II K 17/14 Sądu Rejonowego w Człuchowie oraz roku i 3 lat i 6 miesięcy ze sprawy II K 30/14 Sądu Okręgowego w Słupsku.

Przystępując do wymiaru kary łącznej w pierwszej kolejności zaznaczyć trzeba, że wydając wyrok łączny, sąd orzekający nie jest uprawniony do ponownego rozważenia tych samych okoliczności, które legły u podstaw wymiaru kar w poprzednio osądzonych sprawach, lecz powinien rozważyć przede wszystkim, czy pomiędzy poszczególnymi czynami, za które wymierzono te kary, istnieje ścisły związek podmiotowy lub przedmiotowy, czy też związek ten jest dość odległy lub w ogóle go brak, a ponadto powinien rozważyć, czy okoliczności, które zaistniały już po wydaniu poprzednich wyroków, przemawiają za korzystnym lub niekorzystnym ukształtowaniem kary łącznej.

Mając na uwadze przytoczone powyżej reguły, Sąd wymierzył karę łączną pozbawienia wolności w następstwie połączenia kar orzeczonych w sprawach II K 17/14 i II K 30/14 w wysokości 4 lat i 2 miesięcy pozbawienia wolności, stosując zasadę absorpcji zmodyfikowaną zasadą asperacji. Przy takim rozstrzygnięciu Sąd wziął pod uwagę, że związki przedmiotowo-podmiotowe pomiędzy poszczególnymi czynami nie są szczególnie bliskie. Z jednej bowiem strony skazany wszystkich czynów dopuścił się na przestrzeni 5 miesięcy od listopada 2013 r. do kwietnia 2014 r. na terenie miejscowości C., a przedmiotem ich zamachu było mienie, z drugiej jednak strony K. N. czynów w łącznej liczbie czterech dopuścił się na szkodę pięciu różnych pokrzywdzonych.

W kontekście powyższego podkreślić należy, że jak trafnie ujął to Sąd Apelacyjny w Krakowie w orzeczeniu z 7 marca 1991 r. (II AKr 15/91, opubl. KZS 1991/3/12): dopuszczenie się przestępstw „na szkodę różnych pokrzywdzonych uzasadnia odstąpienie od absorpcji pełnej na rzecz częściowej kumulacji, gdyż oznacza niekompletność kryteriów ścisłego związku przedmiotowego i podmiotowego zbiegających się realnie przestępstw”. W przedmiocie wymiaru kary łącznej w niniejszej sprawie Sąd podziela także stanowisko Sądu Apelacyjnego w Katowicach z 8 marca 2001 r. (II AKa 59/01, opubl. Prok. i Prawo 2002/3/21), zgodnie z którym „zasadę absorpcji stosuje się, gdy przestępstwa objęte realnym zbiegiem w liczbie nie większej jak dwa, wskazują na bliską więź przedmiotową i podmiotową, są jednorodzące i popełnione zostały w bliskim związku czasowym i miejscowym, stanowiąc jeden zespół zachowań sprawcy, objęty jednym planem działania”. W tym kontekście Sąd podziela również stanowisko Sądu Apelacyjnego w Łodzi z 20 września 2001 r. (II AKa 154/01, Prok. i Prawo 2002/4/26) zgodnie z którym „decydujące znaczenie przy wymiarze kary łącznej ma także wzgląd na prewencyjne oddziaływanie kary, w znaczeniu prewencji indywidualnej i ogólnej. Popełnienie więcej niż dwóch przestępstw jest istotnym czynnikiem prognostycznym, przemawiającym za orzekaniem kary łącznej surowszej od wynikającej z dyrektywy absorpcji”.

W przypadku K. N., jak stwierdzono to wyżej, brak jest wszystkich wskazanych powiązań podmiotowo-przedmiotowych pomiędzy popełnionymi przestępstwami, stanowiących przesłanki pozwalające na zastosowanie zasady pełnej absorpcji. Okoliczności te, przy uwzględnieniu umiarkowanie pozytywnej opinii o skazanym z jednostki penitencjarnej, przemawiały zatem za orzeczeniem kary łącznej na poziomie 4 lat i 2 miesięcy, stanowiącym racjonalny kompromis pomiędzy zasadą całkowite absorpcji (3 lata i 6 miesięcy pozbawienia wolności) i całkowitej kumulacji (5 lat pozbawienia wolności).

W świetle zatem całokształtu zaprezentowanych powyżej okoliczności podmiotowych i przedmiotowych odnoszących się do skazanego, Sąd doszedł do przekonania, że przyjęty wymiar kary łącznej 4 lat i 2 miesięcy pozbawienia wolności stanowi wyraz rozsądnego wyważenia pomiędzy dyrektywami wymiaru tych kar. Tak ukształtowane rozstrzygnięcie o karze łącznej czyni bowiem zadość potrzebom wynikającym z prewencji indywidualnej i generalnej, w aspekcie sprawiedliwego karania sprawcy. Wskazać należy zarazem, że Sąd wymierzając karę łączną w opisany sposób, skrócił łączny okres pobytu skazanego w zakładzie karnym o 4 miesiące w stosunku do sytuacji, w której kary – w tym kary łączne – wynikające z poszczególnych wyroków byłyby wykonywane odrębnie.

Na podstawie art. 577 k.p.k. i art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności Sąd zaliczył wobec skazanego:

- okres wykonywania kary pozbawienia wolności w sprawie II K 17/14 Sądu Rejonowego w Człuchowie od dnia 12 czerwca 2014 r. do dnia 12 grudnia 2014 r.,
- okres tymczasowego aresztowania w sprawie II K 30/14 Sądu Okręgowego w Słupsku od dnia 3 kwietnia 2014 r. do dnia 3 czerwca 2014 r., przyjmując że jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równa się jednemu dniowi kary pozbawienia wolności oraz okresy wykonywania kary pozbawienia wolności w tej sprawie od dnia 3 czerwca 2014 r. do dnia 12 czerwca 2014 r. i od dnia 12 grudnia 2014 r. do dnia 8 kwietnia 2015 r.

Ponadto, mając na uwadze treść art. 90 § 1 k.k. w kontekście orzeczonych poszczególnymi wyrokami niepodlegających łączeniu środków karnych z art. 46 § 1 k.k., Sąd orzekł o ich odrębnym wykonaniu w tym zakresie.

Na podstawie art. 572 k.p.k. postępowanie w zakresie objęcia wyrokiem łącznym kar orzeczonych wyrokami Sądu Rejonowego w Człuchowie w sprawach II K 29/10, II K 140/12 i II K 567/12 zostało umorzone.

Jednocześnie wobec tego, że skazanego K. N. reprezentował przed Sądem obrońca wyznaczony mu z urzędu Sąd, na podstawie art. 618 § 1 pkt 11 k.p.k. w zw. z art. § 14 ust. 5 i § 16 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (tekst jednolity Dz. U. 2013, poz. 461) zasądził od Skarbu Państwa

na rzecz adw. B. R. kwotę 147,60 złotych z podatkiem VAT tytułem wynagrodzenia za pomoc prawną udzieloną skazanemu z urzędu.

Uwzględniając trudną sytuację materialną skazanego, który w warunkach izolacji więziennej nie jest obecnie objęty zatrudnieniem, Sąd na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwolnił go od obowiązku uiszczenia należnych Skarbowi Państwa kosztów sądowych w sprawie o wydanie niniejszego wyroku łącznego, poza opłatą, od której był zwolniony z mocy prawa.